

Το έχουμε ακούσει και διαβάσει μυριάδες φορές ότι ήρθαμε στην Αυστραλία για ένα “καλύτερο” αύριο, αλλά τί “καλύτερο” προσδοκούσαμε; Χρήματα; Αξιώματα; Δόξα; Ισως όλα αυτά ήταν ευσεβής πόθος όταν ανεβαίναμε στα καράβια για το μακρινό ταξίδι στο άγνωστο και ένα μέλλον αβέβαιο. Στην αρχή δουλέψαμε σκληρά για τα χρήματα και αφού αποκτήσαμε χρήματα θέλαμε και τα αξιώματα, έστω την προεδρία τής Ανω Κρύας Βρύσης. Μερικοί απ' εμάς απέκτησαν και δόξα πραγματική ή αμφιλεγόμενη, αλλά το “καλύτερο αύριο” αποδείχτηκε μια αφηρημένη έννοια που την κυνηγήσαμε με πάθος χωρίς να νιώσουμε ότι πετύχαμε τον στόχο μας, έστω αν νιώθαμε ασφαλείς στην κοινωνική θέση μας και απολαμβάνουμε τους καρπούς των κόπων μας.

Το περασμένο Σαββατοκύριακο είχα την σπάνια ευκαιρία να παραστώ σε δύο σημαντικές παροικιακές εκδηλώσεις που αφορούσαν στην διδασκαλία τής γλώσσας μας, την χοροεσπερίδα τής Ενορίας Κοινότητας Μπανκστάουν για το Κολλέγιο τής Αγίας Ευφημίας και τον Διαγωνισμό Δημόσιου Λόγου για τους μαθητές των σχολείων τής Κοινότητας και μπορώ να σάς διαβεβαιώσω ότι ύστερα από δεκαετίες μόχθου και θυσιών στη ξενιτιά βρήκαμε επιτέλους το πολυπόθητο “καλύτερο αύριο”.

Τα πλούτη, τα αξιώματα, η δόξα, ή και όλα μαζί, δεν μπόρεσαν να

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

μάς φέρουν το καλύτερο αύριο, μόνο τα εγγόνια μας με την άδολη αγάπη τους, με την τρυφερότητά τους και τη δίψα τους να μάθουν την ιστορία τού παππού και τής γιαγιάς, μάς διαβεβαιώνουν ότι τελικά εξακριβώσαμε ποιό σίνει το καλύτερο αύριο.

Πριν μερικές εβδομάδες δημο-

εγγόνια τους και όταν ακόμη μιλούν γι' αυτά.

Στην χοροεσπερίδα τής Ενορίας Κοινότητας Μπανκστάουν οι γονείς φωτογράφιζαν με υπερηφάνεια τα παιδάκια που χόρευαν με ενθουσιασμό ελληνικούς χορούς, αλλά οι παππούδες και οι γιαγιάδες καμάρωναν πανευτυχείς τα

Τα εγγόνια μας έφεραν το “καλύτερο” αύριο

σιεύσαμε φωτογραφία τού γνωστότατου συμπάροικου, Γιώργου Αντωνίου, να χορεύει με τον εγγόνι του και πιστεύω ότι είναι μια από τις πιο όμορφες που έχω δει επειδή χαρακτηρίζει τη στενή σχέση τού παππού με τον εγγονό.

Γνωρίζω συμπάροικους πολύ επιτυχημένους με ό,τι αυτό σημαίνει και με παιδιά που διαπρέπουν, αλλά δεν μπορούν να κρύψουν την ευτυχία που νιώθουν κοντά στα

εγγόνια τους.

Στο Διαγωνισμό Δημόσιου Λόγου στην Κοινότητα, πρώτοι ήρθαν οι παππούδες και γιαγιάδες για να καμαρώσουν τα εγγόνια τους και μετά οι γονείς με τις φωτογραφικές μηχανές και τα βίντεο. Είναι χαρακτηριστικό πως πατέρας φημισμένου συμπάροικου μού παραπονέθηκε ότι λόγω φόρτου εργασίας ο γιος του δεν διαθέτει αρκετό χρόνο για τα εγγόνια του!

ποδίνη 9544-8686 ή 0414 558 773, Καίτη Βαλή 9594-0350 ή 0412 143 123, Λευτέρη Μαυροκορδάτο 9349-1632 ή 0407 001 188.

* Το όνομα

«Οποιος υιοθετεί την ιστορία σου, είναι σαν να σου πάρει την ταυτότητα».

Με αυτήν τη φράση ο Σέρβος πρόεδρος Μπ. Τάντις θέλησε να εκφράσει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Κάρολο Παπούλια, την αποστροφή του για την παραχάραξη της ιστορίας που επιχειρείται από τα Σκόπια, αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες που καταβάλλει η χώρα μας για την επίλυση του προβλήματος»...

Η Γιάννα Μπαλή, στο «Εθνος»:

«Ο κ. Τάντις εξήγησε στον Ελληνα Πρόεδρο ότι η Σέρβια ναι μεν αναγνώρισε τη FYROM ως “Δημοκρατία της Μακεδονίας”, αλλά ουδέποτε αναγνώρισε μακεδονική ταυτότητα και ιστορία. Δεν δίστασε μάλιστα να χαρακτηρίσει τη συμπεριφορά της σκοπιανής κυβέρνησης “κωμικοτραγική” και την πολιτική που ακολουθεί στο ζήτημα αυτό “ακατάλληλη”».

Εμείς δεν συμφωνούμε με τις δικαιολογίες τού Σέρβου προέδρου που μόνο γέλωτα προκαλούν. Αν οι Σέρβοι, που ο λαός τής Ελλάδας στάθηκε δίπλα τους όταν τους βομβάρδιζε η Ευρώπη και η Αμερική, δεν αναγνωρίζουν την μακεδονική ταυτότητα και ιστορία των Σκοπιανών, γιατί τους αναγνώρισαν σαν “Δημοκρατία τής Μακεδονίας”;

* Καλό!

Σε περίπτωση σεισμού:

Αν είστε εντός κτιρίου παραμείνατε εντός. Αν είστε εκτός κτιρίου παραμείνατε εκτός.

Αν δεν γνωρίζετε αν είστε εντός ή εκτός κτιρίου... έχει γίνει της πουτάνας!

Ακόμη ένα:

- Τί είναι μακρύ, καμμένο και κρέμεται από το ταβάνι;

- Μια ξανθιά ηλεκτρολόγιος.

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Καπνικόν: Άμεσος, τακτικός και σημαντικός φόρος που βάρυνε την κάθε εστία που κάπνιζε (καπνικόν > καπνός), άρα και το κάθε νοικοκυρίο. Π. Καλλιγάς: «Οι φορατζήδες έμπαιναν εις τάς οικίας των ντοπίων και ερώτουν: τί καπνό φουμάρει εδώ; Κατά τήν απόκρισιν δέ έβανον τόν αναλογούντα φόρον».